

4 שעות לפני הרגע הקריטי הגיע המכתב של הרבי...

במשפחת אריאלי בקרית מלאכי יודעים שהבן נתן נולד אך ורק בזכות הברכה של הרבי. הרופאים הזהירו נחרצות מהמשך ההריון אבל המכתב של הרבי שהגיע שעות ספורות לפני ביצוע ההפלה שינה את כל התוכניות במשפחה • במלאות עשור שנים לסיפור מגוללת הגב' אסתר אריאלי את מסכת הניסים שזכתה בזכות ברכתיו של הרבי מלך המשיח

מאת שי גפן

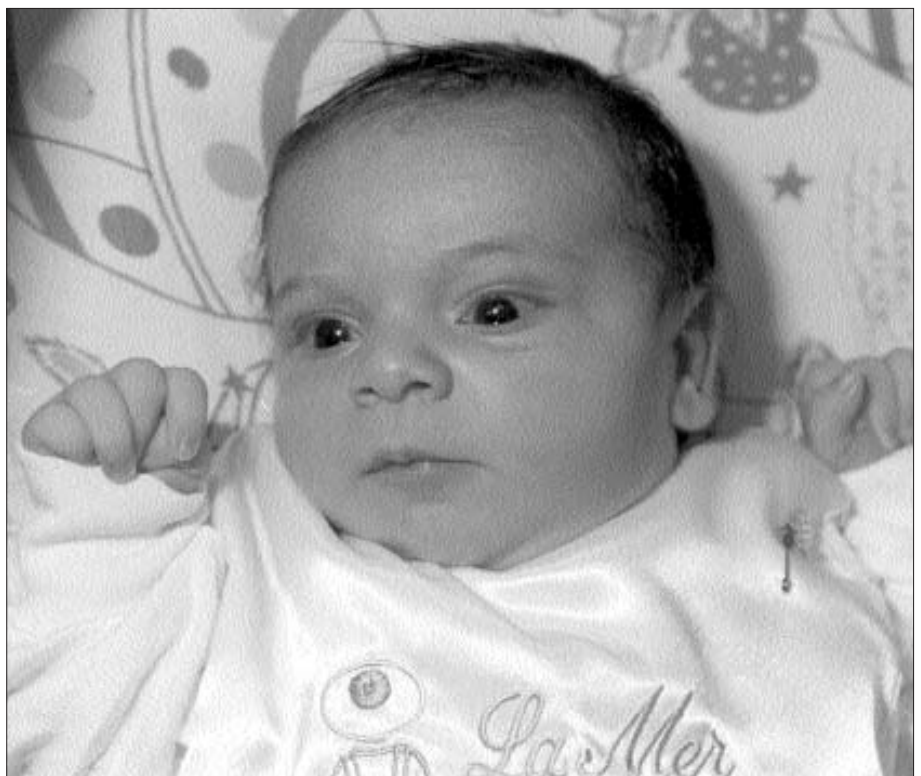
הכל כבר היה מוכן: המסמכים המאשרים את הסכמת ההורים לביצוע ההפלה רח"ל התור לרופא שהיה אמור להיות ביום שני אחה"צ אבל מכתבו של הרבי שינה באחת את כל התוכניות ובני המשפחה יצאו באחת מאפילה לאור גדול בדמותו של הילד נתן – ילד שעוד מעט יעשה את יום הולדתו העשירי לשמחת המשפחה כולה.

כאשר הגב' אסתר אריאלי מגוללת את הנס המופלא והצלת הבן בזכות מכתבו של הרבי היא מצטמררת ולא מאמינה. למרות שחלף עשור שנים מאז קיבלה את מכתב הקודש של הרבי עדיין לא פגה ההתרגשות העצומה מכך שהרבי העניק לה את בנה במתנה.

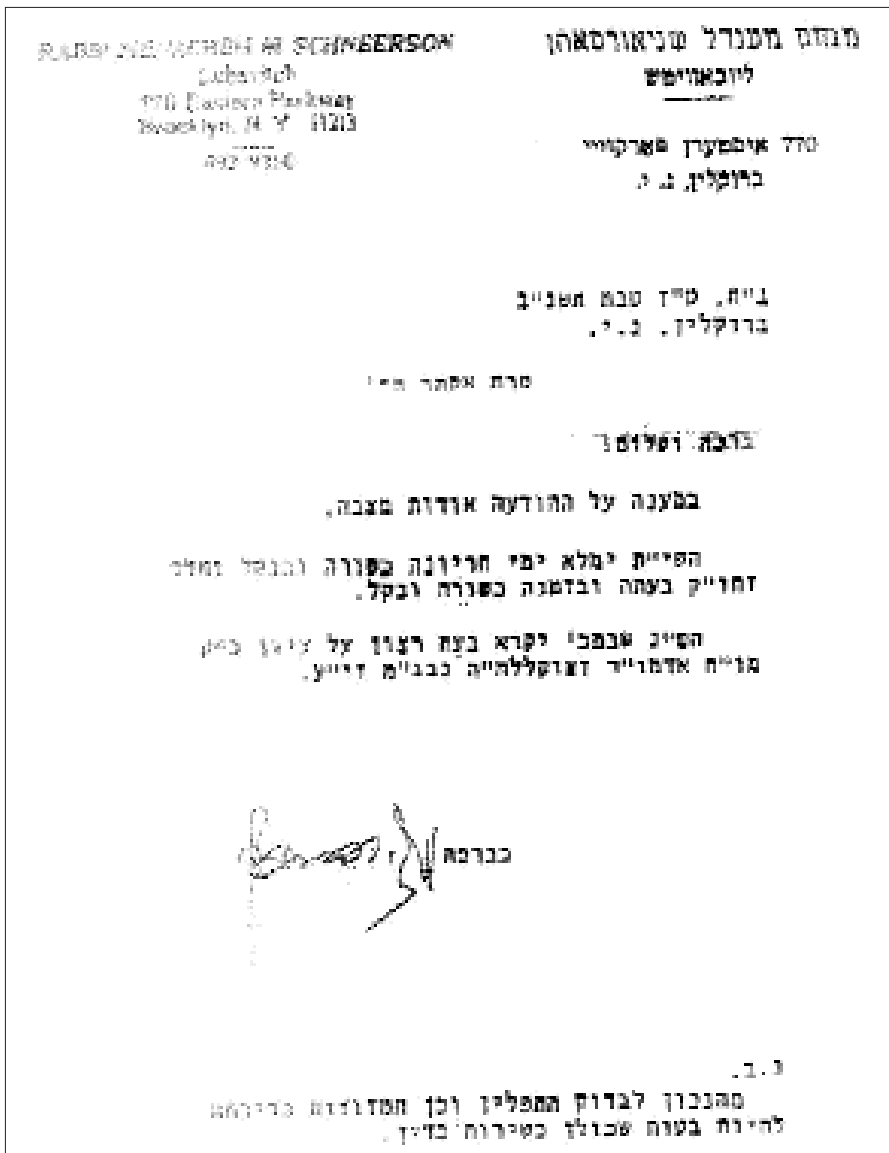
אין לה הרבה מילים מה להגיד מלבד זה שהילד שלה הוא: "הילד של הרבי".

• • •

הגב' אסתר אריאלי נולדה וגדלה בבית מסורתי והתחנכה על אמונה בדברי צדיקים. במשך השנים זכתה משפחתה לשרשרת ניסים מהרבי שליוותה את המשפחה ומאז הם יודעים שיש רבי בישראל.

הילד של הרבי – נתן אריאלי

מכתבו של הרבי שהגיע ארבע שעות לפני הרגע הקריטי

ארבע שעות לפני שהיינו אמורים לנסוע לרופא בעלי יצא לעבודתו. כשבדק את תיבת הדואר ראה לפתע מעטפה לא שגרתית שהגיעה מחו"ל. כשפתח את המכתב – נדהם. היה זה מכתב אישי מאת הרבי מליובאוויטש עם חתימת יד קודשו הממוען אלי. בעלי הבין מיד כי מדובר במצב לא פשוט אבל חשב להעלים ממני את המכתב כיון שבשלב זה כבר צידד לחלוטין עם דעתם של הרופאים.

המכתב של הרבי היה ממוען אלי:
"מרת אסתר תחי"
ברכה ושלום!

במענה על ההודעה אודות מצבה.
השי"ת ימלא ימי הריונה כשורה ובנקל
ותלד זח"ק [= זרע חיה וקיימא] בעתה

כאשר ידעתי כי ההריון הנוכחי נמצא על זמן שאול.

המתח בבית הלך וגאה ככל שקרב היום בו היינו צריכים ללכת לרופא. לא היה יום של שקט ואני לא ידעתי אנה אני באה במצב נורא שכזה. חברתי החב"דניקית שסייעה לי לכתוב את המכתב לרבי הרגיעה ועודדה אותי כי אין ספק שהרבי לא יתן שמצב הזה ימשך.

תא ובא היום הנורא. השכם בבוקר קמתי ובצר לי לקחתי ספר תהילים והתחלתי לקרוא ולבכות לה' שיציל אותי מהמצב. הייתי בטוחה שהכל סגור וחתום ולמעשה אין סיכוי שאצא מזה. אבל הרבי לא שכח אותנו...

מספרת גבי אסתר אריאלי: "חמש שנים לאחר הילד הראשון לא נפקדנו בכן נוסף למרות שמאד רצינו בכך. עברנו טיפולים רבים והלכנו למיטב הרופאים. בין השאר כתבתי לרבי שאני רוצה להיפקד וקבלתי על עצמי להתחזק בענייני טהרת המשפחה. אמנם לא קיבלתי מכתב תשובה מהרבי אבל שנה לאחר מכן זכינו לחבוק בת. לאחר מכן זכינו לבת נוספת בסך הכל שלשה ילדים.

במשך כל העת רציתי מאד בכן נוסף וכשהתגלה לבסוף כי נפקדנו לא היה גבול לשמחתי. אלא שהרופאים הזהירו אותי מפני תוצאות ההריון והפעילו עלי לחץ כבד כדי לבצע הפלה. לא הסכמתי רציתי מאד את הילד. מאז החל לשרור מתח רב בבית ואני לא ידעתי את נפשי. הרופאים לחצו ובעלי לא ידע מה לעשות מצד אחד הבין לליבי אך מצד שני הרופאים הזהירו ולחצו כל העת והוא אמר שהרופאים יודעים מה שהם אמורים.

הלחצים הלכו וגברו עד שבשלב מסוים הרגשתי שאין בי עוד כח להתנגד. הבנתי שכנראה הסיפור הזה יסתיים בצורה עגומה. הכל כבר היה מוכן. התאריך שנקבע היה ביום שני בשלהי חודש טבת תשנ"ב. כל העת הלכתי בתחושה קשה מאד. לא יכולתי לשאת את הרעיון הזה כי חלילה זה יסתיים בצורה טראגית שכזאת.

מעניין כי מספר ימים קודם לכן אבי ע"ה חלם חלום שקרה אסון במשפחתנו. הוא התעורר בבוקר וכולו נרגש ומבוהל. הוא הזדרז ועלה לביתנו וראה שהכל בסדר אלא שעדיין לא נרגע וביקש שנשמור שמירה יתירה על הבן הגדול. הוא לא הבין מדוע פרצתי לפתע בבכי סוער...

מצב רוחי ירד פלאים. הסתגרותי כל היום בבית מרוב צער וחייכיתי לנס שיבוא משמים אך הימים נקפו והמועד התקרב והנס לא נראה באופק...

כאשר אזלו כל הסיכויים נזכרתי לפתע שיש רבי בישראל והחלטתי לפנות אל הרבי מליובאוויטש באמצעות מכרות שיש לי בשכונת חב"ד. אחת המכרות אכן אמרה כי במצב שכזה רק הרבי יכול להציל את המצב... היה זה צהרי יום י"א בטבת כאשר התיישבתי לכתוב לרבי מכתב בו פירטתי כי אני נמצאת בחודש השלישי להריון וביקשתי את ברכת הרבי שיהיו לי את כל הכוחות הנפשיים לנוכח הלחצים המופעלים עלי. במקביל קיבלתי על עצמי להתחזק בטהרת המשפחה כהלכתה.

כתבתי את המכתב בדם לבי אבל למען האמת לא ראיתי כל אפשרות של הצלה שתוכל להציל אותי מהסבך אליו נקלעתי

ובזמנה כשורה ובקל. הפ"נ שבמכתבה יקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע.

בסוף המכתב הוסיף הרבי: נ.ב. מהנכון לבדוק התפלין וכן המזוזות בדירתם להיות בטוח שכולן כשירות כדין.

כפי שאמרתי בעלי פשוט תכנן להעלים ממני את המכתב אלא שבעבודתו היה עובד דתי מקורב לחב"ד. כשהתייעץ עמו האם הוא עושה נכון קרא החבר את המכתב ואמר לו: "תזהר אתה משחק באש. אם חלילה לא תבצע את הדברים של הרבי הדברים יכולים לפגוע בך עצמך..."

שעה לפני שהיינו אמורים ללכת לרופא בעלי הגיע הביתה וכולו מבולבל. הוא מגיש לי את המכתב ומספר לי כי זהו מכתב מהרבי מליובאוויטש שממוען עבורי. למען האמת לא ידעתי בהתחלה אם הוא מהתל בי או שמא הוא מתכוון ברצינות אולם כשקראתי את המכתב הבנתי כי הנס הגיע. צנחתי והתעלפתי בו במקום.

ראיתי אז כיצד הרבי יושב בברוקלין ודואג באופן אישי לכל יהודי ויהודי בעולם. נוכחתי גם לראות את הנס של עיתוי הגעת המכתב – ארבע שעות בלבד לפני שהיה מאוחר מדי. הבכיות שלי התחלפו הפעם בבכיות של התרגשות והודאה לרבי שהציל אותי ובעיקר את הילד...

עוד באותו יום בדקנו את המזוזות והתפלילין ומיותר לציין כי רבים מהמזוזות היו פסולות וכמובן דאגנו להחליף את כל המזוזות בכשירות וכפי שהרבי כתב במכתבו "להיות בטוח שכולן כשירות כדין" מכתב הקודש של הרבי ליווה אותי במשך

נתן אריאלי. נולד בזכות מכתבו של הרבי

כל ימי ההריון. לא הסכמתי להיפרד מהמכתב הזה שהציל למעשה את הילד בעוד אני חושבת לעצמי שוב ושוב 'מה היה קורה אילו חלילה המכתב של הרבי היה מאחר בכמה שעות'...

החודשים נקפו במהירות והגיע זמן הלידה אולם למרות זאת טרם ילדתי. ההריון נמשך הרבה למעלה מהרגיל וגם בשבוע ה-42 טרם היתה הלידה. הרופאים כבר חששו לחיי הוולד ולחיי. שלוש

פעמים ניסו לזרז את הלידה אך ללא הצלחה. שכבתי כל העת בבית הרפואה כאשר המכתב של הרבי מונח למראשותי; בליבי הייתי בטוחה ורגועה כי עם המכתב הזה של הרבי הכל יהיה כשורה ובקל כפי שהבטיח הרבי.

באחד הימים הבחין אחד הרופאים הבכירים במכתב של הרבי והעיר לי בציניות: "תפסיקי עם כל האמונות הטפלות הללו". כעסתי מאוד על דבריו אך לא היה בי הכוח להשיב לו.

כאשר התבצעה הלידה ראיתי את הרופא חיוור כסיד. התברר כי היה כפסע בלבד בין התינוק לבין היפך החיים. המצב היה מסוכן והתינוק ניצל ממש ברגע האחרון. זו היתה ההזדמנות ואמרתי לרופא בסערת נפש: "המכתב הזה של הרבי מליובאוויטש הוא אשר הציל לי את הילד". הפעם הרופא כבר לא חייך...

ואכן התינוק נולד במשקל גדול והרופאים כתבו בתיק הרפואי כי בלידה היה נס רפואי שכמעט הסתיים אחרת... "קיבלת את הבן הזה במתנה" – אמרו לי הרופאים והם לא ידעו כי את הבן הזה קיבלתי פעמיים במתנה... מסתבר אפוא שברכתו של הרבי ללידה כשורה הצילה אותי לא רק מההפלה אלא גם מלידה קשה ומסוכנת ובכך ניצלו חיי וחיי הוולד.

בברית המילה שלו קראנו לבנו 'נתן' – על כך שה' נתן לנו אותו באופן ניסי. כעת הוא ילד חמד ולומד בבית ספר דתי. הוא זה שדואג לצביון היהודי של הבית; הוא דואג שאביו יעשה קידוש בשבת ושאר הדברים. בעוד פחות מחודש ימים נחוגג לו יום הולדת של עשר.

נתי יודע ומכיר היטב בזכות שנפלה בחלקו להיות "הילד של הרבי" ואף דואג תמיד להזכיר זאת לנו ולחבריו.

"אינני יודעת כיצד להודות לרבי על הנס העצום שעשה עימני" – אומרת גבי אסתר אריאלי את סיפורה המרגש ומוסיפה: "זכינו לברכות של הרבי ואנחנו מרגישים כי זו זכות גדולה. אצלנו במשפחה הרבי הוא הכל וגם היום אנחנו ממשיכים לבקש ממנו את ברכותיו" מסיימת אסתר ולא פעם היא מוחה דמעה מלחיה. ניכר עליה כי המראות ההם עדיין לא פגו מנגד עיניה ולא יישכחו ממנה לעולם.

"אני רוצה רק לומר מילה אחת לרבי: תודה!"

גם השכנה נפקדה

במכתב שכתבה הגב' אסתר אריאלי לרבי בו ביקשה את ברכתו של הרבי התרחש נס נוסף של הרבי.

במכתבה הזכירה הגב' אריאלי גם את שכנתה שעברה כבר שני הריונות אך בשניהם נמצא הולד ר"ל מת כשהאם בחודש השביעי להריונה. השבר והכאב במשפחתה היו גדולים. "באותה הזדמנות כתבתי את שמה של שכנתי וביקשתי עבורה ברכה מיוחדת.

"ואכן באורח פלא לאחר שגם אצלה הרופאים חששו מהריונות נוספים שלה נפקדה שוב וכעבור שנה בלבד מאז המכתב לרבי נולד לה בן בריא ושלים למרות שגם אצלה זההירו הרופאים כי הילד לא ייצא בריא חלילה אך הברכה של הרבי חוללה ניסים ונפלאות גם במקרה הזה".

מכתב אחד ושני ניסים – – –